

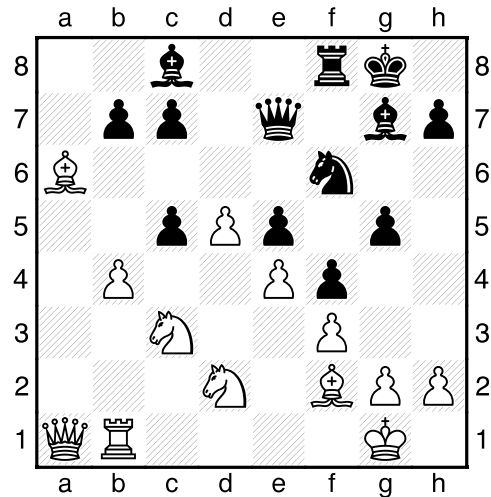
Ronde 2: Minder verrassingen...

De tweede ronde van het Persoonlijk Kampioenschap van de Leidse Schaakbond gaf, zoals vooraf gehoopt werd, volop strijd te zien. Desondanks wisten de favorieten hun rol waar te maken, in enkele gevallen pas in het vierde speeluur maar toch. Pas op bord 7 viel de eerste onregelmatigheid te noteren. Overwinnaar Wim Heemskerk was vermoedelijk zo trots op zijn partij dat hij de vooraf gegeven instructies negeerde en de organisatie met het gele doordrukvel dacht te kunnen afschepen. Hierbij de eerste officiële waarschuwing van het toernooi...

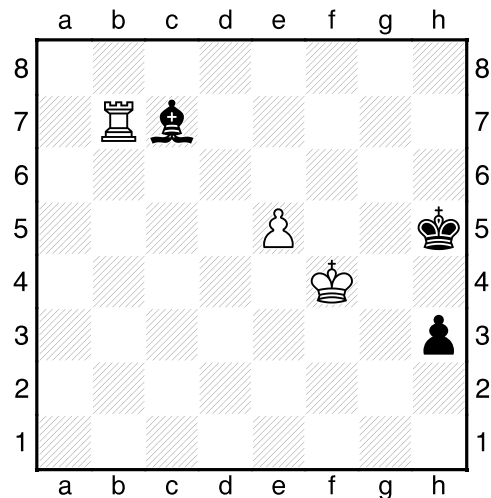
De eerste (qua bordvolgorde, niet qua timing) verrassende uitslag viel te noteren op bord 9. Daar wist Marco de Mooij de gevaarlijk ogende aanval van Norbert Jansen ogenschijnlijk koeltjes op te vangen. Bij het ingaan en verlaten van de tijdnoodfase had Marco zelfs de betere kansen. Niet veel later moest hij alsnog werken voor de remise, maar deed dat kundig.

Een andere verrassing was in de maak op bord 11, waar Kees Scherpenisse bezig was aan zijn tweede scalp van het toernooi, in dit geval Albert Termeulen. De volgende stelling moet een gevolg geweest zijn van nog niet voldoende koffie:

Scherpenisse – Termeulen, stelling na 20 Lxa6

Wit heeft zojuist geheel terecht het paard op a6 van het bord genomen, en staat klaar voor kwaliteitswinst d.m.v. 21 Lxc5. Zwarts pointe van zijn 19...dc5 zat 'm in de tussenzet **20...cb4** Maar met het gespeelde **21 Lc4!** werd zwart voor grote problemen gesteld, er dreigt een aftrekschaak met damewinst. Albert vermande zich echter en wist na ruim 3 uur zwoegen met een stuk minder een benauwde remise te forceren:

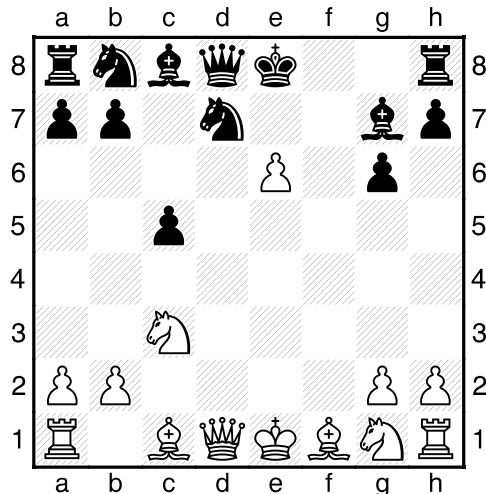

Zwart redde hier zijn vege lijf door het fraaie alsmede enige **61...Lxe5+ !** Na **62 Ke5,Kg4 63 Ke4,Kg3 64 Ke3,Kg2 65 Tg7+,Kf1 66 Th7,Kg2 67 Ke2,h2 68 Tg7+,Kh1!** kan wit niet verder komen wegens pat of promotie. Zeker niet optimaal uitgetikt door Kees (in de fase hiervoor), maar een mooi voorbeeld van wat strijd lust kan opleveren.

Ongewoon hard, voor zijn doen, was de overwinning van Frenkie Oei. Opponent Van Drunick begon de partij nog zo goed:

J.W. van Drunick – Ik (n) Oei

- 1. d4,Pf6 2. c4,e6 3. Pc3,c5 4. d5,ed5 5. cd5,d6 6. e4,g6 7. f4,Lg7 8. e5?!**
 Normaal is hier 8. Lb5+, de tekstzet belooft wit geen voordeel volgens de boekjes. **8...de5 9. fe5,Pfd7 10. e6,fe6 11. de6,0-0?**

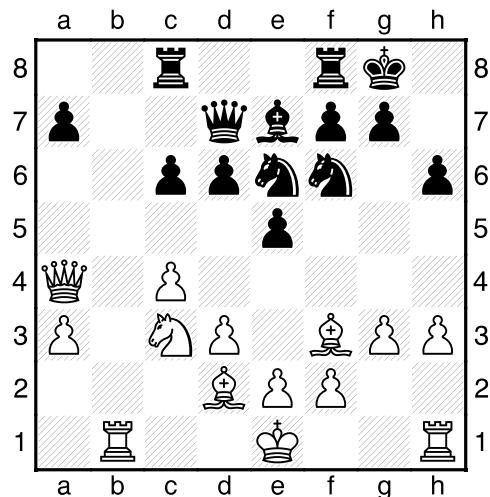

Normaal is 11...De7 waarna zwart de pion wint maar het nog een tijdje chaos blijft op het bord. **12. ed7,Dh4+ 13. g3,De7+** Op 13...Lxc3+ 14 bc3,De4+ 15 De2,Dxh1 16 dxc8D,Txc8 is 17 De6+ vervelend. **14. Le2?!** Een beter alternatief lijkt 14 Pe2 waarna de loper naar g2 gaat. **14...Lxd7 15 Dd5+ ?**

Met je dame spelen is prima als de overige stukken goed staan, hier kwam een poging tot ontwikkeling meer in aanmerking. Frenkie is er als de kippen bij om deze zet af te straffen. **15...Kh8 16. Db7,Pc6 17. Lf4,Tab8! 18. Lb8,Tb8 19. Db8** na een terugtocht valt b2 en ontbreekt elke vorm van cement in de witte stelling. Het dameoffer mag echter ook niet baten, het verschil in activiteit (ontwikkeling) geeft de doorslag reeds lang voordat de torens mogen dromen van enige ontplooiing. **19...Pb8 20. h4,Lc6 21. Th2,De3 22. Kf1,Dxg3 23. Td1,Ld4 0-1.** Resteert nog hierover te vermelden dat tijdens de analyse enkele zeer fraaie matjachten te zien waren, welke helaas voor de toeschouwers in de zaal nooit in het echt verschenen.

De verrassing van het toernooi tot op heden is echter Michiel Zeevaarder. Het kersverse lidmaatschap bij LSG lijkt hem geen windeieren te leggen. Dit keer werd hij echter in het zadel geholpen door een fout van Jan Hellenberg:

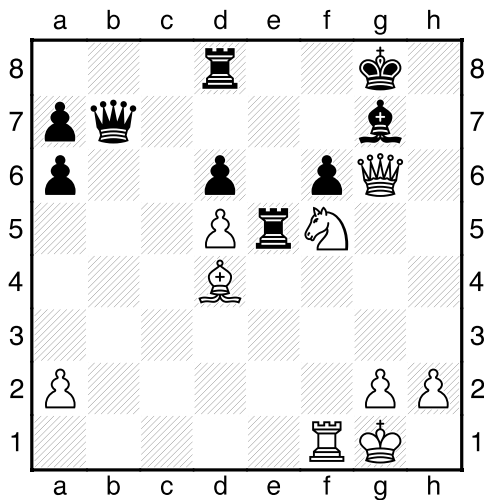
Hellenberg – Zeevaarder, stelling na 15...0-0

Wit speelde hier het erg onnauwkeurige **16. 0-0** ? hetgeen een pion verliest na **16...Pc5**. Na **17. Dc2,Dh3** **18. Le3?!,d5!** **19. Lc5?,Lc5** **20. cd5?** kwam de volgende mokerslag voor Jan: **20...Dxg3+**. Tja, zo snel kan het gaan. Met de verdere afwerking had Michiel geen enkele moeite.

Raoul van Ketel revancheerde zich dmv een leuke slotcombinatie:

Van Ketel – Schenkelaars, stelling na **24...Ta8-d8?**

Zwart's laatste zet maakt een aardige slotcombinatie mogelijk: **25. Ph6+,Kf8** Na **...,Kh8** is **Pf7+** afdoende. **26. Txf6+!,Lxf6** **27. Dg8+,Ke7** **28. Df7 #** 1-0. De toren staat niet alleen in een paardvork, ook ontnemt hij een belangrijk vluchtveld voor de koning, vandaar het vraagteken.

Aan de topborden had Wantola het opnieuw niet makkelijk tegen een clubgenoot, Frans Erwich in dit geval. Een dame-eindspel met pluspion werd evenwel naar winst gevoerd. Ook Van Haastert had, ondanks 2 pionnen meer, wat probleempjes om de controle te houden, maar een onnauwkeurigheid van Kamps kostte direct de partij.

Coene, Van der Velden en Wilschut boekten vlotte ofwel overtuigende overwinningen. Dit kon – zoals niet ongebruikelijk – niet van Ad van den Berg gezegd worden. Maar, even spectaculair als speculatief, weet hij toch dikwijls zijn tegenstanders (ditmaal Sander Hilarius) op het verkeerde been te zetten. Een gevaarlijke outsider, deze kampioen der senioren!

Rest tot slot de vermelding dat de arbiter buitengewoon verheugd is met het feit dat hij niet tot nauwelijks heeft hoeven ingrijpen (een kleine vingerwijzing m.b.t. notatie in tijdnoodfase daargelaten) en dat de leesbaarheid van de notatieformulieren aan de beterende hand is! De organisatie zegt daarom heel graag: gaat u vooral zo door!

Volgende week ronde 3, met de altijd verrassende indelingen op WP. De eerste confrontaties tussen de toppers zal uitwijzen wie er voor de titel zullen gaan. In het volgende verslag tevens een sfeerimpressie van de strijd in de onderste regionen... Tot volgende week!

De organisatie.